

rigtignok i den Tro, at vi vedblivende, saa længe vi sad i dette Embede, skulde være bedre lønnet end de Præster, der sidder i et Embede af den Lønningsklasse, vi søgte fra? Nu har man forbedret Kaarene for denne Lønningsklasse, for de Præster, som er blevet der, medens vi — med et populært Udtryk, som Præsten naturligvis ikke vil bruge, men som jeg maaske godt kan bruge her i denne Sal — faar Lamperøg. Vi faar ingenting. Strengt taget har den ærede Ordfører jo Ret i, at de lider ingen Uret, der er ingen, der har taget noget fra dem. Men disse Mennesker og deres Menigheder vil ganske sikkert føle det som meget ubilligt.

Jeg vilde gerne spørge den højtærede Kirkeminister, idet jeg ikke kan tro andet end, at han har overvejet dette Spørgsmaal endog meget nøje — thi jeg indrømmer, at den højtærede Kirkeminister er en samvittighedsfuld Mand, der ikke kan tænkes at gaa let hen over Spørgsmaal af den Art —, om det er hans sidste Ord i denne Sag, at der ikke er noget at gøre for disse Præster i 2den Klasse. Eller har han en eller anden Udvej? Jeg kan jo ikke tænke mig, at den højtærede Kirkeminister har den Tanke: Lad os nu først se at faa 3die Klasses Forhold forbedret, og naar det saa viser sig, hvor stor Misfornøjelse der bliver — thi der vil blive Misfornøjelse blandt Menighederne og de Præster, der forbliver i 2den Lønningsklasse —, saa kommer vi, efter at det første Skridt er taget i denne Rigsdagssamling, i næste Rigsdagssamling til Rigsdagen og siger: Det er absolut nødvendigt, at vi ogsaa gør noget for 2den Klasses Præsterne. Jeg kan ikke tænke mig, at det er saaledes, den højtærede Kirkeminister ræsonnerer, skønt der kunde være nogen Grund til at tro det, da man jo fra den Side, den højtærede Kirkeminister tilhører, fra gammel Tid har en vis Forkærlighed for de to Temp. Men mener den højtærede Kirkeminister, at der i den nuværende Lønningslov findes Bestemmelser, hvorved han administrativt kan komme disse uheldigt stillede Præster i 2den Lønningsklasse til Hjælp? Jeg har hørt Udtalelser om, at man kan bruge en Bestemmelse i Lønningslovens § 18, 2det Stykke, til praktisk talt at flytte disse Præster i 2den Klasse over i den nye Fællesklasse. Denne Bestemmelse gaar ud paa, at hvis nogen flyttes fra en lavere Klasse til en højere, kommer han straks paa en Løn i den højere Klasse, som er højere end den Løn, han oppebar i den Klasse, hvorfra han blev flyttet. Denne Bestemmelse kan dog ikke finde Anvendelse. Men saa er der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at hvis den

paagældende senere ved Tildeling af Alderstillæg skulde blive ugunstigere stillet — det kan jo kun være rent midlertidigt for enkelte Alderstillægs Vedkommende —, end om han var blevet i den Klasse, han forlod, vil han indenfor Slutlønnen i den Lønklasse, hvori han er kommet, faa Alderstillæg, saaledes at dette Misforhold bliver afhjulpet. Mener den højtærede Kirkeminister nu, at han, naar Lovforslaget bliver gennemført, kan bruge denne Bestemmelse til at rykke disse 2den Klasses Præster op paa et Løntrin indenfor Slutlønnen i 2den Klasse, som er højere end det Løntrin, de vilde være kommet paa, hvis de gik over i Fællesklassen, eller hvis de havde været i Fællesklassen? Det er et Spørgsmaal af saa stor Betydning, at jeg gerne vilde have, at den højtærede Kirkeminister skulde udtale sig bestemt derom ved denne Lejlighed, idet jeg tror, at der er Forventninger baade hos Menigheder og hos Præster, som hører til 2den Lønningsklasse, i den Retning, jeg her har nævnt. Hvis det skulde være Tilfældet, vilde det jo betyde en øjeblikkelig Merudgift til et Beløb af saadant noget som 100 000 Kr. aarlig i Overgangstiden.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Maa jeg begynde med at takke Udvalget for dets Arbejde med Lovforslaget og derefter straks vende mig til Mindretallet og til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), som nu har haft Ordet, og som har medunderskrevet Mindretalsbetænkningen. Der er i Mindretalsbetænkningen adskillige Ting, som har vakt min Forbavselse. Der staar for det første noget om, at disse Lovforslag „er paa flere Punkter i afgørende Modstrid med de Principper, hvorpaa den gældende Tjenestemandsløvs hviler“, og saa henviser man til Lønningsraadets Udtalelser, der er fulgt som Bilag med Folketingsbetænkningen. Det er lidt vanskeligt for mig at se, hvorledes disse Lovforslag paa flere Punkter er i Strid med de Principper, som Tjenestemandsløven indeholder. Jeg vil ogsaa gerne sige, at jeg føler mig noget brøstholden ved, at der i Mindretalsbetænkningen staar skrevet noget om, at jeg ikke har foretaget „den til Kronens Værdistigning svarende Nedsættelse af Præsterne Kørsels- og Konfirmandstuegodtgørelse“. Den ærede socialdemokratiske Ordfører, der nu havde Ordet, kom ogsaa ind paa dette. Jeg noterede med Glæde, at han udtalte sig noget forsigtigere ved den mundtlige Fremstilling af denne